

1. По първото правно основание той твърди грешка при прилагането на правото, и по-конкретно на условията за ангажиране на отговорността на Европейския съюз по член 24 от Правилника за длъжностните лица на Съюза, доколкото Съдът на публичната служба приел, че несъвместимият с реда и спокойствието в службата инцидент трябва да се е отразил на работата на службата и здравето на съответните лица, а подобно условие не било предвидено нито в Правилника, нито в съдебната практика. Жалбоподателят освен това поддържа, че Съдът на публичната служба е изопачил фактите, като е приел, от една страна, че Сметната палата е взела всички необходими мерки, за да възстанови нормалната работа на службата, и от друга, че проблемът в службата не се е отразил на здравето на съответните лица, въпреки че всъщност Сметната палата изобщо не реагирала достатъчно бързо и енергично, за да сложи край на конфликтната ситуация, причинила на жалбоподателя трайна и пълна инвалидност (това се отнася до точки 67 и 68 от обжалваното съдебно решение).
2. По второто правно основание се твърди неправилно упражняване на контрола за законосъобразност, доколкото Съдът на публичната служба приел, че медицинските заключения, сочещи наличието на психически проблеми в резултат от понесения от жалбоподателя психически тормоз на работното място, не дават възможност да се установи, че жалбоподателят действително е бил жертва на психически тормоз. Жалбоподателят твърди, че Съдът на публичната служба не е компетентен да отхвърля медицинските заключения и да прави противоположни на тях изводи (това се отнася до точки 69 и 70 от обжалваното съдебно решение).
3. По третото правно основание се твърди нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото Съдът на публичната служба оценил на 2 000 евро вредите, произтичащи от над двегодишното забавяне, с което докладът от проверката е бил изпратен на жалбоподателя, но не изложил съображения, които да позволят на жалбоподателя да разбере въз основа на какво е възприета тази сума. Жалбоподателят поддържа, че Съдът на публичната служба не е съобразил обстановката, в която са настъпили вредите.
4. По четвъртото правно основание се твърди грешка при прилагането на правото във връзка с разпределянето на съдебните разноски.

Жалба, подадена на 8 януари 2014 г. — U4U и др./Парламент и Съвет

(Дело T-17/14)

(2014/C 112/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Union pour l'Unité (U4U) (Брюксел, Белгия); Unité & Solidarité — Hors Union (USHU) (Брюксел); Regroupement Syndical (RS) (Saint-Josse-ten-Noode, Белгия) и Georges Vlandas (Брюксел) (представител : F. Krenc, avocat)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейски парламент

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да приеме жалбата за допустима и основателна;
- в резултат на това да отмени Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за изменение на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на Условията за работа на другите служители на Европейския съюз ;
 - 1) да измени приложение X към този статут (член 1, № 70) ;
 - 2) да измени член 45 от този статут и приложение I и да добави Раздел 5 в приложение XIII (член 1, № 27, № 61 и № 73, буква к)).
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага шест правни основания.

Първите три правни основания се отнасят до изменението на приложение X от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилника за длъжностните лица“):

1. Първо правно основание, изведено от нарушение на член 10 от Правилника за длъжностните лица, на членове 12, 27 и 28 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) и на член 11 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (наричана по-нататък „ЕКЗПЧ“), по-специално поради липсата на консултации с комитета по Правилника за персонала относно реформата на приложение X.
2. Второ правно основание, изведено от нарушение на членове 12, 27 и 28 от Хартата и на член 11 от ЕКЗПЧ поради липсата на реално и адекватно информиране и консултации със синдикатите, длъжностните лица и другите служители относно реформата на приложение X.
3. Трето правно основание, изведено от нарушение на принципите на добра администрация и по-специално на задължението за старателност и на задължението за мотивиране.

Последните три правни основания се отнасят до изменението на член 45 и на приложение I към Правилника за длъжностните лица, както и до добавянето на Раздел 5 в приложение XIII на посочения правилник:

4. Четвърто правно основание, изведено от нарушение на член 10 от Правилника за длъжностните лица, на членове 12, 27 и 28 от Хартата и на член 11 от ЕКЗПЧ, по-специално поради липсата на консултации с комитета по Правилника за персонала относно реформата на кариерното развитие на служителите от функционална група AD.
5. Пето правно основание, изведено от нарушение на членове 12, 27 и 28 от Хартата и на член 11 от ЕКЗПЧ поради липсата на реално и адекватно информиране и консултации със синдикатите, длъжностните лица и договорно наетите лица относно реформата на кариерното развитие на служителите от функционална група AD.
6. Шесто правно основание, изведено от твърдението за нарушаване на принципите на доброто законодателство и по-специално на задължението за прецизност и на задължението за мотивиране.

Жалба, подадена на 8 януари 2014 г. — Nguyen/Парламент и Съвет

(Дело T-20/14)

(2014/C 112/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Huynh Duong Vi Nguyen (Woluwe-Saint-Lambert, Белгия) (представител : M. Velardo, avocat)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени разпоредби на член 7 (дни за пътуване) от приложение V към Правилника и на член 8 (пътни разноски) от приложение VII към Правилника, изменени с Регламент (ЕС, Евратом) № 1023/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за изменение на Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз и на Условията за работа на другите служители на Европейския съюз, публикуван в Официален вестник, L 287 от 29 октомври 2013 г., доколкото правото на пътни разноски и на дни за пътуване е свързано с надбавката за експатриране или за пребиваване в чужда държава,
- да осъди ответната страна да заплати на жалбоподателя сумата от 169 051,96 EUR за претърпените имуществени вреди и сумата от 40 000 EUR за неимуществени вреди,
- да осъди ответната страна да заплати мораторно и компенсаторно обезщетение в размер на 6,75 % за претърпените неимуществени и имуществени вреди,
- да осъди ответната страна да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в настоящото производство.